

NLF 2017/1393

Terechte heffing excessieve vertrekvergoeding over transfersom voetballer

Rb. Noord-Holland 24 april 2017, 14/1376,

ECLI:NL:RBNHO:2017:3212

Belastingtijdvak december 2012**Wetsartikelen** 32bb Wet LB 1964**NFLT-termen** pseudo-eindheffing, excessieve vertrekvergoeding

SAMENVATTING

Nv X is een betaaldvoetbalorganisatie. Zij heeft voor het tijdvak december 2012 aangifte loonheffingen gedaan. Het afgedragen bedrag van € 2.861.762 bestond voor € 454.757 uit de zogenoemde pseudo-eindheffing excessieve vertrekvergoeding. De heffing houdt verband met een transfersom van voetballer A. Van de totale transfersom is 15% ten goede gekomen aan de betreffende speler. Het overige deel komt ten goede aan X nv.

X nv komt in deze procedure tevergeefs op tegen deze pseudo-eindheffing.

De pseudo-eindheffing excessieve vertrekvergoeding over transfersommen in het betaald voetbal is volgens Rechtbank Noord-Holland niet strijdig met doel en strekking van de Wet LB 1964. De Rechtbank vindt voor haar oordeel steun in de parlementaire geschiedenis, waarin is opgenomen dat bewust is gekozen voor een algemeen geldende bepaling en uit het oogpunt van gelijke behandeling geen uitzondering is gemaakt voor bepaalde groepen. Expliciet

is hierbij vermeld dat ook geen uitzondering wordt gemaakt voor topsportorganisaties in het algemeen en betaaldvoetbalorganisaties in het bijzonder. De wetgever heeft derhalve met de invoering van de in geding zijnde regeling tevens het oog gehad op organisaties als die van X nv, aldus de Rechtbank. De omstandigheid dat de wijziging van de zogenoemde CFK-regeling (een regeling door de Stichting Contractspelersfonds KNVB) in 2010 in casu een voor X nv ongunstig effect heeft op de onderhavige heffing, maakt het voorgaande niet anders. Volgens de Rechtbank is de pseudo-eindheffing excessieve vertrekvergoeding niet strijdig met artikel 1 Eerste Protocol bij het EVRM en is ook niet gebleken dat sprake is van een individuele en buitensporige last. Tot slot is geen sprake van schending van artikel 14 EVRM en artikel 26 IVBPR.

NOOT

Deze uitspraak heeft een andere uitkomst dan die van Rechtbank Den Haag van 30 maart 2017¹ in een vergelijkbare situatie. Die Rechtbank vond dat de eindheffing niet toegepast mocht worden en Stormmesand had daar in zijn noot in NLF 2017/0883 twijfels bij. De Rechtbank in deze nieuwe uitspraak vindt de eindheffing wel op z'n plaats. Het betekent dat we in beide gevallen hoger beroep gaan zien en dat de zaken ongetwijfeld ook bij de Hoge Raad terecht zullen komen.

Waarom percentage van transfer?

Nederlandse clubs kunnen de hoge salarissen niet betalen die internationaal gebruikelijk zijn en paaien de goede spelers met de afspraak van een gematigd salaris voor de tijd bij de club en een percentage van de transfersom bij verkoop. Zo blijft een goede speler nog vaak een tijdje behouden voor de Nederlandse competitie en delen zowel de club als de speler in de financiële klapper bij een grote transfer. Dit is een zakelijke deal, waarin de speler mede het risico neemt en voor zijn prestaties beloond kan worden. Het Nederlandse publiek heeft daar baat bij.

Reden voor eindheffing

Dit is iets anders dan de bedoeling achter de eindheffing over excessieve vertrekvergoedingen voor topmanagers. Die wettelijke regeling is gekomen vanwege de maatschappelijke onvrede over de excessieve vertrekvergoedingen en de eindheffing zou die excessen moeten voorkomen. Bij invoering in 2009 was de eindheffing 30%, maar in 2013 is deze verhoogd naar 75%. Dat zou sindsdien elke excessieve vertrekvergoeding moeten ontmoedigen, want samen met de LB-inhouding van 52% was de heffing zo 127% (of 111,4% als de 30%-regeling van toepassing is). Ik vind dat hetzelfde als legale diefstal, want de vertrekvergoeding wordt meer dan wegbelast; je kan dit geen belastingheffing meer noemen. Eerlijk gezegd vind ik dat als je als overheid iets niet meer wilt, je dat gewoon moet verbieden. Dan weet je als burger of bedrijf waar je aan toe bent en kan inbreuk met een boete bestraft worden. De omweg via de belastingheffing vervuult onnodig onze belastingwetgeving.

Fans zijn trots

Over de hoge salarissen voor voetballers en hun aandeel in hoge transfersommen heb ik nog geen maatschappelijke onvrede gehoord. Alle Feyenoordfans gunden Graziano Pellè zijn transfer naar Southampton en ook de Ajaxfans zijn nu trots dat Davy Klaassen bij Everton gaat voetballen. Voor voetballers zou de eindheffing dus niet hoeven te gelden.

Parlementaire behandeling

Maar goed, de wettekst is heel ruim geformuleerd en eerlijk gezegd verbaasde ik mij over de eerdere uitspraak van Rechtbank Den Haag, want tijdens het wetgevingsproces is de positie van voetballers en voetbalclubs expliciet besproken. Dat staat ook in r.o. 29 van deze uitspraak van Rechtbank Noord-Holland, namelijk dat de staatssecretaris van Financiën in 2008 op vragen van het CDA geantwoord heeft dat er voor topsport of betaald voetbalorganisaties geen uitzondering wordt gemaakt. Waarom niet, is niet toegelicht, maar de Kamer heeft het erbij gelaten.

Vershil tussen 30% en 75%

Interessant verschil tussen de twee uitspraken is dat deze van Rechtbank Noord-Holland over 2012 gaat en dus over

¹ Rechtbank Den Haag 30 maart 2017, 16/4899, ECLI:NL:RBDHA:2017:3429, NLF 2017/0883, met noot van Stormmesand.

een eindheffing van 30%, terwijl die van Rechtbank Den Haag over 2013 gaat en dus over een tarief van 75%. Dat kan uiteraard meewegen in de beoordeling of er sprake is van een 'excessive burden' en de andere aspecten van artikel 1 Eerste Protocol bij het EVRM.

Dick Molenaar

All Arts Belastingadviseurs / Erasmus Universiteit